

מהדורה חדשה
170 סיפורים חדשים

נ

לראות באבי הנחל

חצות

היה מזרז להתפלל את כל התפילות מוקדם ולישון מוקדם על-מנת לקום חצות.

אמר על חצות שזאת עבודה קשה מאוד והסיגוף ההכי קשה, - לקום בזמן שהגוף מבקש לישון ביותר, ושעיקר העצה הוא 'תפילה'. גם אמר פעם

אחת עוד עצה והיא – 'להתחדש'.

פעם אמר לאחד: "איך אתם רוצים שיבוא משיח

אם אתם לא קמים חצות?" (קייץ, שנת תשנ"ב)

אחד מאנ"ש הזקנים סיפר שר' ישראל היה יושן כל

לילה שעתיים וקם חצות, וכשהיה מאוחר היה יושן

אפילו חצי שעה על-מנת לקום חצות, כי עיקר

העבודה היא דווקא לקום (כמובא).

על המנהג להיות ער בליל שישי אמר בהתלהבות:

"אבל ללכת לישון ולקום חצות הוא יותר גבוה".

פעם אמר: "היו טענות כאלו... (משגב) לר' ישראל

קרדונר – 'לא בראת אותי בחינם, בשביל מה

בראת אותי?"". וסיפר באותו זמן על עריכת תיקון

חצות של רבי מנדל ליטוואק, שגנרל גוי עמד עם

כל חייליו כששמע תפילתו, ולבסוף אמר הגנרל:

"אם הייתי במקום השם-יתברך הייתי נותן לו כל

מה שהוא רוצה תיכף ומיד".

ר' ישראל שאל פעם בלילה לבעל הבית "מה

השעה?" והשיב לו, ורבי ישראל אמר שעוד לא

הגיע חצות ואפשר עדיין לשתות, ורמז בזה

שאפשר לקום קצת לפני חצות ולטעום משהו לחזק

גופו לעבוד את השם בלילה למי שקשה לו בלי

אוכל. (הר נוף תשנ"א)

אחד קם פעם בחצות לילה ולאחר שקם נרדם
בְּיִשְׁבִּיבָה לִפְנֵי ר' יִשְׂרָאֵל וּר' יִשְׂרָאֵל הֵעִיר אוֹתוֹ עִם
נִיגוֹן 'נְנַח' בַּמְּנִינָת הַפִּיזְמוֹן 'אֲדִירֵי אִיוֹמָה' שֶׁל
חֲזֵרֵת הַש"ץ שֶׁל רֹאשׁ הַשָּׁנָה וְהַמְּשִׁיךְ בְּשִׁירָתוֹ
בְּדַבְּקוֹת וּבֵאִיטִיּוֹת גְּדוֹלָה עַד הַבּוֹקֵר, וּמְדֵי פֶעַם הִיָּה
עוֹצֵר מִשִּׁירָתוֹ וּמְדַבֵּר מֵעַט דִּיבּוּרִים בְּשִׂמְחָה וּמְרַמֵּז
שֶׁאֵפִילוֹ אִם הָאָדָם נִפְלֵ לְדַבְּרִים שֶׁלֹּא יוֹדֵעַ אֵיךְ
לְהִתְפַּלֵּל עֲלֵיהֶם שִׁישִׁיר הַנִּיגוֹן הַזֶּה וּמִמִּילָא יִקְבַּל
כָּל הַיְשׁוּעוֹת שֶׁהוּא צָרִיךְ.

וּבַבּוֹקֵר נִסֵּעַ ר' יִשְׂרָאֵל לְבַקֵּר אֶת בְּנֵי שֶׁהִיָּה חוֹלָה
אֲנוּשׁ בַּמַּחְלָה הַיְדוּעָה, וְכַשֵּׁנִכְנַס אֵלָיו ר' יִשְׂרָאֵל,
בְּנֵי הַתַּחִּיל לְבַכּוֹת וּר' יִשְׂרָאֵל אָמַר לוֹ: "אֲנִי שִׁרְתִּי
בְּשִׁבְיִלְךָ כָּל הַלַּיְלָה", וְכַשִּׁיצֵא מִשָּׁם נַעֲשֶׂה נִס׃ וּבְנֵי
קָם אָכַל וְהִתְקַלַּח וְהִתַּחִּיל לְעֵבֹד חֲצִי יוֹם (עַד אִזְ הוּא
הִיָּה מְרוֹתֵק לְמִיטָה). (חֹרֶף תִּשְׁנ"ד, פִּסְגַּת זֶאֵב)

רְבִינּוֹ אָמַר שֶׁהַזְּמַן שֶׁל חֲצוֹת נִמְשָׁךְ שְׁעֵתִיִּים כְּמוֹבֵא
וּר' יִשְׂרָאֵל אָמַר שֶׁאִם אֹמְרִים תִּיקוֹן חֲצוֹת אַחֲרֵי
הַזְּמַן זֶה נִחְשָׁב לְאַמִּירַת תַּהִילִים.

דְּהַמְשָׁךְ בְּשַׁבּוּעַ הַבָּא (ב"נ)

